

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับสาขาวิชา
ประจำปีการศึกษา 2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยกองนโยบายและแผน ได้จัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับสาขาวิชา ประจำปีการศึกษา 2556 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของ หน่วยงาน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสาขาวิชา และเกณฑ์การ ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสาขาวิชา โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่สอดคล้อง กับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอ รายละเอียดของตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินคุณภาพ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการกำกับและพัฒนาคุณภาพของ สาขาวิชาอย่างชัดเจน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของสาขาวิชาเป็นไปอย่างมี คุณภาพ และนำไปสู่การสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพสามารถตอบสนองสังคมและประเทศชาติตามเป้าหมายของ มหาวิทยาลัย

กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี

ธันวาคม 2556

สารบัญ

หน้า

สารบัญ

ส่วนที่ 1	ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสาขาวิชา	1
องค์ประกอบที่ 2	การผลิตบัณฑิต	1
องค์ประกอบที่ 3	กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา.....	2
องค์ประกอบที่ 4	การวิจัย.....	2
องค์ประกอบที่ 5	การบริการวิชาการแก่สังคม.....	2
องค์ประกอบที่ 6	การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....	2
องค์ประกอบที่ 9	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ.....	2
บทที่ 2	เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสาขาวิชา	3
องค์ประกอบที่ 2	การผลิตบัณฑิต	3
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร.....	3
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน.....	5
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7	การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต.....	7
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8	ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา.....	9
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1	ร้อยละของบัณฑิตที่เข้ามารอกข้อมูลภาวะของการมีงานทำ.....	11
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2	บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี.....	12
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ.....	14
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่ (เฉพาะบัณฑิตวิทยาลัยและวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ).....	16
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่ (เฉพาะบัณฑิตวิทยาลัยและวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ).....	19
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13	การพัฒนาคณาจารย์.....	22
องค์ประกอบที่ 3	กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา.....	24
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1	กลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร.....	24
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2	กลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา.....	26
องค์ประกอบที่ 4	การวิจัย.....	28
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1	ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์.....	28
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ.....	30
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่.....	32
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์.....	36

	หน้า
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม.....	39
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 กลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม.....	39
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....	41
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 กลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....	41
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ.....	43
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ร้อยละของบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน.....	43
ตัวบ่งชี้ 9.2 ผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชา.....	44

ส่วนที่ 1
ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสาขาวิชา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชา เป็นกระบวนการหนึ่งของระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ต่อเนื่องมาจากการพัฒนาคุณภาพ และการตรวจสอบคุณภาพ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของสาขาวิชา

ในปีการศึกษา 2556 ส่วนงานประกันคุณภาพและจัดการความรู้ กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้พัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสาขาวิชา ภายใต้บริบทที่สอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกิจของสาขาวิชา ดังนั้นเพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชาดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลตามกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา จึงจำเป็นต้องมีความชัดเจนในการกำหนดหลักการในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชา ประจำปีการศึกษา 2556 เพื่อให้ทุกสาขาวิชา ทุกระดับการศึกษา มีแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลต่อการจัดการศึกษาของสาขาวิชาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

อาศัยความตามมาตรา 31(1) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 มหาวิทยาลัยจึงออกประกาศเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับสาขาวิชา ตามตัวบ่งชี้คุณภาพดังนี้

1. องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต มีตัวบ่งชี้ จำนวน 10 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตที่เข้ามากรอกข้อมูลภาวะของการมีงานทำ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2 บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (เฉพาะบัณฑิตวิทยาลัยและวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (เฉพาะบัณฑิตวิทยาลัยและวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 การพัฒนาคณาจารย์

2. องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา มีตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้
  - ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 กลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
  - ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 กลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
3. องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย มีตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้
  - ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
  - ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
  - ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
  - ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
4. องค์ประกอบ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม มีตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้
  - ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 กลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
5. องค์ประกอบ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้
  - ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 กลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. องค์ประกอบ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ มีตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้
  - ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ร้อยละของบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
  - ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 ผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชา

ส่วนที่ 2
เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสาขาวิชา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง รายชื่ออาจารย์ที่ปรากฏอยู่ในเล่มหลักสูตร หรือตามที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

(หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบ ควบคุม กำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และ ข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร

5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้น ตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

หมายเหตุ :

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปี การศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่รับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

2. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่ หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมด หรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี :

- คู่มือการบริหารหลักสูตร (หัวข้อระบบและกลไกการเปิด-ปรับปรุงหลักสูตร)
- คำสั่งแต่งตั้งและหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร/ คณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตร/คณะกรรมการการศึกษาระดับปริญญาตรี/คณะกรรมการประจำบัณฑิตศึกษา/สภาวิชาการ/สภามหาวิทยาลัย
- บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบและรายงานผลการดำเนินงานหรือการประชุมของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ
- สรุปสถานภาพการเปิด/ปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ประจำปีการศึกษา
- แผนการดำเนินการหลักสูตร (กรณีหลักสูตรที่ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์กรอบมาตรฐานคุณภาพหลักสูตร TQF)
- รายงานการประเมินผลตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอนของหลักสูตรที่เปิดสอน และเป็นไปตามกรอบ TQF
- เอกสารหลักสูตร เอกสารขั้นตอนการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร
- เอกสาร มคอ.7

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้ และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปแบบโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทุกรายวิชาในหลักสูตรมีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ใช้ข้อมูลการส่งเอกสารจากกองบริการการศึกษา)
3. มีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีรายวิชาที่มีการจัดการเรียนรู้ โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเขามามีส่วนรวมในกระบวนการเรียนการสอน
5. มีรายวิชาที่มีการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ตามผลการประเมินรายวิชาทุกรายวิชา

หมายเหตุ :

- งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของสถาบัน ที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน
- กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี :

1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบดำเนินงานระดับคณะวิชา
2. มคอ.2 มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7
3. รายงานการประเมินผู้สอนที่สะท้อนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. หนังสือเชิญวิทยากร แบบตอบรับ แบบประเมินวิทยากร หรือสรุปผลโครงการ
5. รายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือรายงานการจัดการความรู้ (KM) เกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือรายงานการจัดการความรู้ (KM) เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา พึงมีประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร ที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
3. มีการนำผลจากข้อ 1 มาจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและ/หรือบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างมหาวิทยาลัย หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีและ/หรือบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี :

1. ผลสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
2. รายงานการประชุม หลักฐานการนำผลสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์มาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน หรือรายละเอียดรายวิชา (มคอ.3) มคอ.3 หรือ มคอ.4 ที่มีการปรับปรุงตามผลการสำรวจในเกณฑ์การประเมินข้อที่ 1
3. หลักฐานการนำผลสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มาใช้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร
4. แผนการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและ/หรือบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการ
5. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โปรแกรมการประชุมวิชาการที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศให้นักศึกษารู้ เช่น บันทึกข้อความแจ้งเวียน การจัดประชุมวิชาการ เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น
6. รายงานผลโครงการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการใน ที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติ หรือนานาชาติ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่แสดงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ
7. โครงการที่เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรี และ/หรือบัณฑิตศึกษา
8. รายงานผลโครงการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา
 ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. สาขาวิชามีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่มหาวิทยาลัยและคณะต้องการส่งเสริมให้นักศึกษา ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง
2. สาขาวิชามีโครงการหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่สอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัยและคณะ ที่ระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จที่ชัดเจน
3. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และ เป้าหมายที่กำหนดในข้อ 2
4. มีผลการประเมินในข้อ 3 บรรลุเป้าหมาย อย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้
5. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัยต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขัน หรือ เข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ 3 สถาบันขึ้นไป)
2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)
3. หากสาขาวิชามีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมไว้หลายประเด็น ต้องดำเนินการส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมดังกล่าวให้ครบทุกประเด็น

หลักฐานที่ควรมี :

1. หลักฐานการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่มหาวิทยาลัยและคณะต้อง การส่งเสริมให้นักศึกษา ไปยังคณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง
2. โครงการที่เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
3. รายงานผลโครงการที่เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
4. ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 : ร้อยละของบัณฑิตที่เข้ามากรอกข้อมูลภาวะของการมีงานทำ
 ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาวิชานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำ เพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตที่กรอกข้อมูล}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีที่ประเมิน}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวอย่างการคำนวณ :

1. สาขาวิชามีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีที่ประเมิน จำนวน 125 คน
2. สาขาวิชามีบัณฑิตที่กรอกข้อมูลภาวะของการมีงานทำ จำนวน 108 คน

$$\frac{108}{125} \times 100 = \text{ร้อยละ } 86.40$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{86.40}{100} \times 5 = 4.32 \text{ คะแนน}$$

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2 : บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
 ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้น ๆ ที่ได้อ่านทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ :

จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	×	100
จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด		

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

หมายเหตุ :

ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกห้องเรียน กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำ โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้อ่านทำ
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวอย่างการคำนวณ :

1. สาขาวิชาที่มีผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ	จำนวน	125	คน
2. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจ	จำนวน	108	คน
3. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา)	จำนวน	88	คน
4. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว	จำนวน	7	คน
5. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา	จำนวน	8	คน
6. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหารจำนวน	จำนวน	3	คน

สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจคิดเป็น

$$\frac{108}{125} \times 100 = \text{ร้อยละ } 86.40 \text{ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา}$$

สาขาวิชาที่มีบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

$$\frac{88}{108 - (7+8+3)} \times 100 = \text{ร้อยละ } 97.78$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{.97.78}{100} \times 5 = 4.89 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF : HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สกอ. ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการ ประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ :

$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ครอบคลุมทุกห้องเรียน อย่างน้อยร้อยละ 20 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา โดยมีข้อมูล ประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่ สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แนวทางจากตัวอย่างแบบสอบถามที่เผยแพร่ โดย สมศ.
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
4. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง 5 ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

หมายเหตุ

1. ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต คือ การนำตัวเลขจากทุกข้อคำถามทั้ง 5 ด้าน มารวมกัน ไม่ใช่การนำค่าเฉลี่ยของแต่ละด้านมารวมกันแล้วหาร 5

2. ในกรณีสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ให้แสดงการคิดค่าคะแนนแจกแจงในแต่ละระดับการศึกษา

ตัวอย่างการคำนวณ :

จำนวนบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษา (คน)			บัณฑิตที่ได้รับการประเมิน (อย่างน้อยร้อยละ 20ของผู้สำเร็จการศึกษา)			ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จาก การประเมินบัณฑิต		
ป.ตรี	ป.โท	รวม	ป.ตรี	ป.โท	รวม	ป.ตรี	ป.โท	รวม
126	4	130	45	2	47	205	8.05	213.05

การคิดคะแนน

การศึกษาระดับปริญญาตรี

$$\frac{205}{45} = 4.56 \text{ คะแนน}$$

การศึกษาระดับปริญญาโท

$$\frac{8.05}{2} = 4.03 \text{ คะแนน}$$

ทุกระดับการศึกษา

$$\frac{213.05}{47} = 4.53 \text{ คะแนน}$$

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.11** : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (เฉพาะบัณฑิตวิทยาลัยและวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ)
- ชนิดตัวบ่งชี้** : ผลผลิต
- การคิดรอบปี** : การตีพิมพ์เผยแพร่ใช้ปีปฏิทิน (1 มกราคม 2556 – 31 ธันวาคม 2556)
 ผู้สำเร็จการศึกษาใช้ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
- คำอธิบายตัวบ่งชี้** :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้าน การคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการ และ นักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือบทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปะนิพนธ์

การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การเผยแพร่ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถ อยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับ ในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ หรือเผยแพร่} \\ \text{ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ

นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.50	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceeding)
0.75	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (Proceeding) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน หรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ :

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้ อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

1. จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัดประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น

3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ตัวอย่างการคำนวณ :

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด	จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์	ระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์			
		0.25	0.50	0.75	1.00
54 คน	45 ผลงาน	28	7	3	7
ค่าน้ำหนัก		7	3.5	2.25	7
รวมค่าน้ำหนัก		19.75			

การคิดคะแนน

ร้อยละถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท

$$\frac{19.75}{54} \times 100 = \text{ร้อยละ } 36.57$$

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบกำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{36.57}{25} \times 5 = 7.31$$

ดังนั้นผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ สาขาวิชาได้ 5 คะแนน

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์
หรือเผยแพร่ (เฉพาะบัณฑิตวิทยาลัยและวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ)
- ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
- การคิดรอบปี : การตีพิมพ์เผยแพร่ใช้ปีปฏิทิน (1 มกราคม 2556 – 31 ธันวาคม 2556)
ผู้สำเร็จการศึกษาใช้ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
- คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญา ในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย ที่ได้ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่} \\ \text{ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติหรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่3หรือ4(Q3หรือQ4)ในปีล่าสุดใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศกับประเทศอื่น การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

1.จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความชื่อวิทยานิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ที่ตีพิมพ์ คำน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

2.จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด

ตัวอย่างการคำนวณ :

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด	จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์	ระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์			
		0.25	0.50	0.75	1.00
54 คน	45 ผลงาน	28	7	3	7
ค่าน้ำหนัก		7	3.5	2.25	7
รวมค่าน้ำหนัก		19.75			

การคิดคะแนน

ร้อยละถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก

$$\frac{19.75}{54} \times 100 = \text{ร้อยละ } 36.57$$

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{36.57}{25} \times 5 = 7.31$$

ดังนั้นผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ สาขาวิชาได้ 5

คะแนน

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 : การพัฒนาคณาจารย์
 ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์ประจำสาขาวิชา หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย ทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9 - 12 เดือน	คิดเป็น	1	คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น	0.5	คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้		

เกณฑ์การพิจารณา :

วุฒิการศึกษา / ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	0	2	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3	6
รองศาสตราจารย์	3	5	8
ศาสตราจารย์	6	8	10

วิธีการคำนวณ :

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น 6 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

1. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา
2. นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และที่ลาศึกษาต่อ โดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษา และตำแหน่งวิชาการ

หมายเหตุ การคิดคะแนนกรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ

- คุณวุฒิคณาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ ให้รับรองการเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ของ สกอ. และกรณีสายวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ ก.พ.

ตัวอย่างการคำนวณ :

สาขาวิชามีจำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชา จำนวน 11 คน ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
	จำนวน (คน)	ค่า น้ำหนัก	ผลรวมค่า น้ำหนัก	จำนวน (คน)	ค่า น้ำหนัก	ผลรวมค่า น้ำหนัก	จำนวน (คน)	ค่า น้ำหนัก	ผลรวมค่า น้ำหนัก
อาจารย์	3	0	0	2	2	4	1	5	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	1	-	1	3	3	1	6	6
รองศาสตราจารย์	1	3	3	2	5	10	-	8	-
ศาสตราจารย์	-	6	-	-	8	-	-	10	-
รวม	4	-	3	5	-	17	2	-	11
รวมผลถ่วงน้ำหนัก	31								

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

$$\frac{31}{11} = 2.82$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น 6 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{2.82}{6} \times 5 = 2.35 \text{ คะแนน}$$

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : กลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สาขาวิชาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่า โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาในรูปแบบต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาทุกหมู่เรียน
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ช่องทาง
3. มีการจัดกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการอย่างน้อย 1 โครงการ และกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพอย่างน้อย 1 โครงการ
4. มีการจัดให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า ไม่น้อยกว่า 2 ช่องทาง
5. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1-4 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
6. มีการนำผลการประเมินคุณภาพการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี :

1. คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา
2. ข้อมูลนักศึกษาทุกกลุ่มเรียน
3. บันทึกการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา (online)
4. ตารางโฮมรูม
5. ช่องทางการเผยแพร่ เช่น เว็บไซต์ของสาขาวิชา , บอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสาร , การสื่อสารทาง Social network

6. รายงานผลโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการ
7. รายงานผลโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพ หรือสหกิจศึกษา
8. สรุปผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการ คือ การจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิต การให้บริการการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพ
9. หลักฐานที่แสดงถึงการปรับปรุงที่เกิดจากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการ เช่น รายงานการประชุม รายงานผลการดำเนินโครงการที่มีการแสดงถึงการปรับปรุงการให้บริการ หลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่แสดงถึงการนำผลการประเมินมาปรับปรุง

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : กลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
 ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้:

สาขาวิชาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบัน คณะ และสาขาวิชา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรมจริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษา
2. นักศึกษาที่ผ่านการอบรมการประกันคุณภาพการศึกษามีการนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาน้อย 1 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 1 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
  - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
  - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
  - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีสิ่งแวดล้อม
  - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
  - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
3. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในข้อ 2 ที่ดำเนินการโดยสาขาวิชาอื่นในคณะหรือนอกคณะ
4. มีการประเมินผลความสำเร็จตามเป้าหมายของกิจกรรมพัฒนานักศึกษาตามข้อ 2
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี :

1. รายชื่อนักศึกษาของสาขาวิชาที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายใน/ภายนอกสถาบัน
2. รายงานผลการจัดโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาสภาวิชาที่ผ่านการอบรมประกันคุณภาพการศึกษา อย่างน้อย 1 ประเภท สำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภท สำหรับระดับบัณฑิตศึกษา

3. รายชื่อนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาสาชาวิชาอื่นที่ผ่านการอบรมการประกันคุณภาพการศึกษา
4. หลักฐานที่แสดงถึงการปรับปรุงที่เกิดจากผลการประเมินตามข้อ 4 และต้องเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงถึงการนำผลการประเมินมาปรับปรุง

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สาขาวิชาต้องมีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดให้นักศึกษามีส่วนร่วมในงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ นำนักศึกษาเข้าร่วมรับฟังการบรรยายในเวทีการประชุมวิชาการด้านวิจัย หรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ มีรายวิชาที่นำกระบวนการวิจัยบูรณาการสู่การเรียนการสอน มีการประเมินผลการบูรณาการของการนำกระบวนการวิจัยสู่การเรียนการสอน และมีการนำผลการประเมินการบูรณาการ มาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน

3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

4. มีการจัดสรรงบประมาณของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้

- ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ

- ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ

- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย

- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงาน สร้างสรรค์ การจัดทำมีสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)

6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น

7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ของมหาวิทยาลัย

8. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรือสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมและดำเนินการตามระบบ ที่กำหนด (เฉพาะกลุ่ม ข และค 2)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อตามเกณฑ์ ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ ตาม เกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ ตาม เกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 6 ข้อ หรือ 7 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการครบ 7 ข้อ ตามข้อเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์ มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะ กลุ่ม

หลักฐานที่ควรมี :

1. แผนงานวิจัยที่ดำเนินการในคณะกรรมการระดับหน่วยงาน หรือมีคู่มือวิจัย หรือกำหนดแนวทางในการเสนอขอรับทุนวิจัยและประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน
2. หลักฐานระบบการสร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย เช่น การยกย่อง การให้รางวัลหรือการให้ผลตอบแทนสำหรับนักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น
3. รายงานการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนในที่ประชุมระดับมหาวิทยาลัย และรายงานการปรับปรุงแผนการบริหารงานวิจัยของหน่วยงาน
4. มีการกำหนดโครงการ/กิจกรรมการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอนไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงาน
5. หลักฐานแสดงการดำเนินโครงการ/กิจกรรมการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียน การสอน
6. หลักฐานแสดงการส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยและตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย เช่น การจัดอบรมการนำเสนอผลงาน การจัดพี่เลี้ยง เป็นต้น
7. หลักฐานแสดงถึงการเข้าร่วมรับฟังการบรรยายในเวทีการประชุมวิชาการด้านวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ เช่น ใบประกาศหรือสรุปโครงการ หรือใบเซ็นชื่อ หรือคำสั่งไปราชการ
8. หลักฐานแสดงการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของหน่วยงาน
9. หลักฐานแสดงการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการบริหารและดำเนินงานวิจัยตามอัตลักษณ์ของหน่วยงานและ/หรือมหาวิทยาลัย
10. หลักฐานรายงานการประชุมแสดงการติดตามและประเมินผลสำเร็จของการจัดสรรงบประมาณ การให้ทุนวิจัยทั้งในประเด็น จำนวนผู้เสนอขอทุนวิจัย งานวิจัยเสร็จตามกำหนดเวลา คุณภาพผลงานโดยคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัย
11. แผนการปรับปรุงพันธกิจด้านงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับผลการประเมิน

หมายเหตุ :

งานสร้างสรรค์ คือ ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าที่แสดงออก ทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

- ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
 ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า
 การคิดรอบปี : จำนวนเงินใช้ปีงบประมาณ (1 มกราคม 2556 – 31 ธันวาคม 2556)
 จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชาใช้ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ในมหาวิทยาลัย คือเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบัน และ ที่ได้รับจากภายนอกสถาบัน เพื่อสนับสนุนการทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัยได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

อาจารย์ประจำสาขาวิชา หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย ทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9 - 12 เดือน	คิดเป็น	1	คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น	0.5	คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้		

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค 2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

วิธีการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ =

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำสาขาวิชาทั้งหมด

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หลักฐานที่ควรมี :

- จำนวนอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง (ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)
- สรุปจำนวนเงินทุนวิจัยที่ได้รับ
- ประกาศทุนวิจัย หรือสัญญารับทุน

หมายเหตุ :

1. จำนวนเงินใช้ข้อมูลปีงบประมาณ
2. จำนวนอาจารย์ให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
3. ให้นำจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษา หรือปีงบประมาณ หรือปีปฏิทิน นั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
4. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
5. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์ แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวอย่างการคำนวณ :

สาขาวิชา ก. อยู่กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีข้อมูลดังนี้

- อาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวน 12.5 คน
- อาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ จำนวน 2 คน
- เงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 330,080 บาท
- เงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย จำนวน 43,000 บาท

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ} = \frac{373,080}{10.5} = 35,531.43 \text{ บาทต่อคน}$$

การคิดคะแนน

แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{35,531.43}{60,000} \times 5 = 2.96 \text{ คะแนน}$$

- ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
การคิดรอบปี : การตีพิมพ์หรือเผยแพร่ใช้ปีปฏิทิน (1 มกราคม 2556 – 31 ธันวาคม 2556)
จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชาใช้ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบกับจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถ อยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อย ร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับ ในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อย ร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

อาจารย์ประจำสาขาวิชา หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย ทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9 - 12 เดือน	คิดเป็น	1	คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น	0.5	คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้		

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ ทุกสาขาวิชาที่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ ทุกสาขาวิชาที่สังกัดคณะวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ และ วิทยาลัยสหเวชศาสตร์

กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ ทุกสาขาวิชาที่สังกัดคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ วิทยาลัยการภาพยนตร์ ศิลปะการแสดง และสื่อใหม่ และบัณฑิตวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ / ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 - 4 (Q1 - Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ : อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น
การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ
การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำสาขาวิชาทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	20
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10

หลักฐานที่ควรมี :

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์
3. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

ตัวอย่างการคำนวณ :

สาขาวิชา ข. อยู่กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีข้อมูลดังนี้

- อาจารย์ประจำสาขาวิชารวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวน 15.5 คน
- งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่	ระดับคุณภาพของงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่			
	0.25	0.50	0.75	1.00
8 เรื่อง	5	2	1	0
ค่าน้ำหนัก	1.25	1.00	0.75	0.00
รวมค่าน้ำหนัก	3.00			

ดังนั้นงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่

$$\frac{3.00}{15.5} \times 100 = \text{ร้อยละ } 19.35$$

การคิดคะแนน

สาขาวิชา ข. อยู่ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{19.35}{10} \times 5 = 9.68 \text{ คิดเป็น } 5 \text{ คะแนน}$$

- ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
การคิดรอบปี : การนำไปใช้ประโยชน์ใช้ปีปฏิทิน (1 มกราคม 2556 – 31 ธันวาคม 2556)
จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชาใช้ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ และ/หรือได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน ในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและ การประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

อาจารย์ประจำสาขาวิชา หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย ทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9 - 12 เดือน	คิดเป็น	1	คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น	0.5	คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้		

วิธีการคำนวณ :

ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	X	100
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำสาขาวิชาทั้งหมด		

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและ ลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน ในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกกระดับจิตใจก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

3. การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจน โดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้ จะเป็นตามปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองาน

สร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นำการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

หลักฐานที่ควรมี :

1. หนังสือตอบรับการนำไปใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เป็นนิติบุคคล เช่น อบต. โรงเรียน บริษัท ฯลฯ ที่มีการลงนามโดยผู้บริหารระดับสูงขององค์กร หรือเอกสารที่มีการประทับตราองค์กร (ถ้ามี)
2. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
3. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ)

ตัวอย่างการคำนวณ :

- อาจารย์ประจำสาขาวิชารวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวน 12 คน
- งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 2 เรื่อง

ดังนั้นงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

$$\frac{2}{12} \times 100 = \text{ร้อยละ } 16.67$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{16.67}{20} \times 5 = 4.17 \text{ คะแนน}$$

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

- ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : กลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไก ในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยและสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

สาขาวิชานับเป็นส่วนขับเคลื่อนที่สำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานพันธกิจด้านการบริการวิชาการในระดับคณะ และมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีผลการสำรวจความต้องการของชุมชนที่สำรวจโดยคณะหรือสาขาวิชา และมีโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชาที่ระบุในแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ
2. มีการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน อย่างน้อย 1 รายวิชา
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัยอย่างน้อย 1 เรื่อง
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี :

1. ผลการสำรวจความต้องการของชุมชน ที่สำรวจโดยคณะหรือสาขาวิชา
2. แผนงานบริการวิชาการ หรือแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะหรือสาขาวิชา
3. รายงานสรุปโครงการบริการวิชาการ
4. มคอ 3 (หมวด 4, 5) ที่ระบุถึงการบูรณาการการเรียนการสอนเข้ากับโครงการบริการวิชาการ
5. รายงานวิจัยที่มีการบูรณาการเข้ากับโครงการบริการวิชาการ (ควรระบุไว้ในหลักการและเหตุผลของโครงการ)

6. รายงานการบูรณาการในรายวิชาการที่มีการบูรณาการกับการเรียนการสอน
7. มคอ. 5 (หมวด 2, 3, 5, 6) ที่มีการบูรณาการงานด้านบริการวิชาการกับการจัดการเรียนการสอน
8. รายงานโครงการบริการวิชาการ โดยมีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และนักศึกษาในการประเมินความพึงพอใจ ความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ประโยชน์
9. รายงานการวิจัย/โครงร่างวิจัยที่มีการบูรณาการ
10. ข้อเสนอแนะในเล่มรายงานโครงการ
11. รายงานการประชุม
12. โครงการบริการวิชาการที่นำมาจากข้อเสนอแนะจากผลการประเมินที่ผ่านมา
13. แผนการปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

- ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : กลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สาขาวิชาต้องส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม จัดให้มีการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีนักศึกษาของสาขาวิชาเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. มีการจัดทำ มคอ.3 ที่แสดงถึงรายวิชาที่บูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาอย่างน้อย 1 รายวิชา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชนอย่างน้อย 1 ช่องทาง
4. มีการจัดทำ มคอ.5 และรายงานผลการดำเนินกิจกรรม/โครงการ ที่แสดงให้เห็นถึงผลสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กับจัดการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการจัดทำงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กับจัดการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี :

1. รายชื่อนักศึกษาของสาขาวิชาเข้าร่วมโครงการ /กิจกรรม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. มคอ.3 (หมวด 4, 5) ของรายวิชาที่บูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการ จัดการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา หรือรายงานวิจัยในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน
3. หลักฐานการเผยแพร่กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนต่อสาธารณชนอย่างน้อย 1 ช่องทาง
4. มคอ. 5 (หมวด 2, 3, 5, 6) ที่มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการ จัดการเรียนการสอน

5. มคอ. 3 ที่แสดงให้เห็นถึงผลการปรับปรุงการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา

6. รายงานผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการบูรณาการกับการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

- ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : ร้อยละของบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การนับการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของบุคลากรสายวิชาการ บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ สามารถในกรณีเข้าร่วมกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่หน่วยงาน/มหาวิทยาลัย/หรือหน่วยงานภายนอกจัดขึ้น โดยการนับจำนวนบุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสาขาวิชา ให้นับเฉพาะผู้ที่มีการลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการเท่านั้น

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบุคลากรในสาขาวิชาที่เข้าร่วมกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน}}{\text{จำนวนบุคลากรในสาขาวิชาทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวอย่างการคำนวณ :

1. สาขาวิชามีบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำนวน 9 คน
2. สาขาวิชามีจำนวนบุคลากร ทั้งหมดจำนวน 10 คน

$$\frac{9}{10} \times 100 = \text{ร้อยละ } 90.00$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{90.00}{100} \times 5 = 4.50 \text{ คะแนน}$$

หลักฐานที่ควรมี :

รายงานสรุปการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

- ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 : ผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชา
ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (1 มิถุนายน 2556 – 31 กรกฎาคม 2557)
คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ระบุไว้ว่า “..ให้หน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้น อย่างน้อย 1 ครั้งในทุก 3 ปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” มหาวิทยาลัยได้กำหนดตัวบ่งชี้ที่เน้นด้านการป้อนปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพของสาขาวิชานี้ จะเป็นคะแนนที่สะท้อนถึงการมีส่วนร่วมประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสาขาวิชาได้ ดังนั้นในการประเมิน ตัวบ่งชี้นี้จะใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายในของระดับสาขาวิชา

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสาขาวิชา

หลักฐานที่ควรมี :

คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของคณะ โดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง